

(казватъ още Меглино, тур. Караджова), раздѣлена откъмъ югъ отъ край-бръжната низина чрезъ редица хълмове. Мъглена, нѣкога опасенъ вертепъ на разбойници, до преди 20 години е била, сжщо както и Дебъръ (Дибра), съвсемъ недостъпна и непозната. Тукъ, въ 54 села живѣятъ българи, куцовласи и турци, почти всички фанатични мохамедани. Плодородието на почвата е необикновено; много полета даватъ по три жетви на годината. Освенъ очарователно мѣстоположение, тукъ има приятенъ, чистъ планински въздухъ. Безбройни вади образуватъ потоци; тѣ се съединяватъ съ Мъгленица, която се влива въ Колудей.

Южно отъ Нидже, въ една широка котловина лежи *Островското езеро* (390 м.), отъ всички страни заградено съ планини, безъ видимъ оттокъ. На неговия източенъ бръгъ стои островърхата планина *Турла*, при чийто поли е разположенъ въ крайбръжната равнина градъ *Нѣгушъ* (или Нягушъ)⁵³; наблизо е високата планина *Докса*. Отъ западната страна на езерото се започва единъ планински чукаръ, който като джга обгръща отъ западъ битолската котловина и нѣма общо име; само южната му частъ се нарича *Нерѣчка планина*. Това е високъ, стръменъ и плешивъ гребенъ, чийто върхове малко се издигатъ надъ билото; неговитѣ долини и клисури сж населени почти изключително съ куцовласи. Между Битоля и Прѣспанското езеро се издига тривърхиятъ великанъ *Перистеръ*, по албански *Буренъ* (2350 м.), който състои отъ гранитъ и микашистъ⁵⁴. Безкраенъ гжсталакъ отъ папрати, който отдалечъ приятно се зеленѣе, а отблизо е мраченъ и пустиненъ, покрива неговитѣ склонове; тукъ-тамъ сж разхвърляни пасбища. На върха пъкъ човѣкъ може да намѣри алпийска флора и снѣгъ дори презъ лѣтото. Отъ една напрѣчна долина на източния склонъ извира Драгоръ, надъ който се намира влашкото село Магарево, а по-надолу при самитѣ поли на планината — голѣмиятъ градъ Битоля или Толи-манастиръ (595 м.). По пжтя за върха трѣбва човѣкъ да се промѣква презъ маса гранитни блокове; отгоре се вижда, отъ една страна, цѣлата битолска котловина, отъ друга, мѣстността Прѣспа съ езерото, въ далечинитѣ се виждатъ Шарската верига, Бабуна, Нидже, Турла, Олимпъ и Пиндъ⁵⁵. Северно отъ Перистеръ има проходъ, който води отъ Битоля за Прѣспа. По-нататкъ на северъ се простира низка верига (300 м. надъ котловината) до Бабуна. Котловинитѣ на Прилѣпъ и Битоля се раздѣлятъ само чрезъ незначителни хълмове.

На северъ отъ езерата Охридско и Прѣспанско се простира, отъ една страна къмъ Шаръ, отъ друга къмъ Перистеръ, една малко позната гориста планинска страна. Езерата сж раздѣлени чрезъ високи оголени варовити планини съ връхъ *Галичица*. Голѣмитѣ планини, които се намиратъ южно отъ дветѣ езера, се раздѣлятъ отъ Пиндъ чрезъ Зангонския проходъ, презъ който протича Дѣволъ.

Котловината на Бистрица се дѣли на северъ отъ долината на Черна чрезъ чукара Перистеръ, а на югъ отъ Тесалия чрезъ планинитѣ, обикновено наричани съ древното име *Камбунски планини*, които се завършватъ съ *Олимпъ* (2973 метра).

9. Планинитѣ на Албания и Сърбия.

Остава ни още да допълнимъ даденото тукъ описание на повърхността на българската страна съ нѣколко думи за съседнитѣ планински вериги на северна Албания и западна Сърбия.

Главната верига на Албанскитѣ планини се простира отъ югъ къмъ северъ до праговетѣ на съединения Дринъ. Отъ нея до морето преминаватъ многобройни негостоприемни разклонения, между които си отварятъ пжтъ въ